

Spm. nr. S 2946

Til skatteministeren (8/6 01) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at en indførelse af beskatning af den overnormale forrentning inden for de eksisterende koncessioner ikke kan henføres under det retslige begreb »med tilbagevirkende kraft«?»

Svar (21/6 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg henviser til mit svar på spørgsmål S 2945.

Spm. nr. S 2954

Til skatteministeren (12/6 01) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren nærmere redegøre for den norske særskat på olieudvinding, herunder hvornår den er indført, og hvilke kriterier det norske Storting benytter som grundlag for den årlige fastlæggelse af særskattens størrelse, samt om der er andre olieproducerende lande omkring Nordsøen, der benytter sig af løbende justeringer i beskatningen af udvindingen?«

Begrundelse

I Norge er der som led i statens beskatning af olie/gasproduktionen en særskat, der er baseret på de samme grundtanker som i den danske kulbrinteskate, men med den helt afgørende faktor, at det er en skat, hvis størrelse besluttes år for år i det norske storting. Dette står i skærende kontrast til den danske regerings holdning om, at man én gang for alle har lagt sig fast på en beskatningsaftale om nuljustering i koncessionsperioden.

I Norge er der med særskatten ingen selskaber der ved, hvor meget de skal erlægge til fællesskabets kasse, før Stortinget har taget sin årlige drøftelse herom. Særskatten har siden 1993 udgjort det største element i beskatningen af olieindustrien i Norge – større end selskabsskatten.

Svar (25/6 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Redegørelsen for den norske særskat bygger på gældende regler til og med indkomståret 2001.

Den norske særskat på olieindvinding blev introduceret i 1975, som en ekstra skat på 25 pct. i tillæg til selskabsskatten. Der blev desuden indført lineære afskrivninger over 6 år, samt et særfradrag på 150 pct. af afskrivningsgrundlaget på driftsmidler (10 pct. over 15 år). Den lave sats for særskatten skal ses i lyset af, at selskabsskattesatsen i 1975 var på 50,8 pct.

I 1980 og 1986 er der blevet foretaget visse justeringer i særskatten. I 1980 blev særskattesatsen forhøjet til 35 pct., samtidig med at særfradraget blev reduceret til 100 pct. (6 2/3 pct. over 15 år). I 1986 blev særskattesatsen derimod sat ned til 30 pct., og særfradraget blev ophævet og erstattet med et særskilt fradrag i særskatten på 15 pct. af bruttoindtægterne ved salg af kulbrinter.

I 1992 gennemførte Norge en reform af petroleums skatten, hvor særskatten blev hævet fra 30 pct. til 50 pct., hvilket skal sammenholdes med en lignende sænkning af selskabsskattesatsen fra 50,8 pct. til 28 pct. Der blev i den forbindelse genindført et særfradrag på 5 pct. af afskrivningsgrundlaget på driftsmidler over 6 år.

Den norske særskat på olieindvinding har siden 1992 været 50 pct.

Det norske Storting vedtager hvert år en lov, der i princippet fastlægger alle skattesatser. Det gælder derfor ikke kun særskatten på olieindvinding. I praksis betyder det dog, at særskatten er fast, forstået på den måde, at justeringer af skatten kun finder sted på baggrund af væsentlige ændringer i lønsomhed ved indvindingsvirksomhed, herunder betydelige ændringer i olieprisen eller eventuelt i forbindelse med større skattereformer. Som nævnt ovenfor er særskattesatsen således kun ændret tre gange de sidste 25 år.

Der findes derfor i realiteten ikke lande omkring Nordsøen, som anvender løbende justering af beskatningen for kulbrinteindvinding, da landene lægger vægt på et stabilt og forudberegneligt grundlag. Det skyldes primært, at løbende ændring af beskatningen for kulbrinteindvinding kan have en u hensigtsmæssig indvirkning på olieselskabernes lyst til at foretage investeringer.